

VECKOBLADET 4

Utkommer fredagar

1990 16:e årg.

Lösnummer 2 kr

Fredag 2 februari

2 - 8 februari

VB:s kalendarium över kulturarrangemang och andra offentliga tillställningar fortsätter i regel på sista sidan. Interna möten återfinns i mötesspalten på sista sidan. **BIO Södran** fre, lör, sön, ons, tors, 18.30 "Tong tana" Bt. en film om penanerna, ett folkslag, som lever i det inre av Borneo. Fre, lör, sön, ons, tors 20.30 "ZOO liv skönhet död" Regi Peter Greenaway fr 11 år. Matiné: sönd 14.00: "Trollkarlens lärling", 1 tim 16 min. animerad med svenskt tal. Regi Karel Zeman. I kvarnen vid det mörka vattnet härslar den onde trollkarlen Mäster över tolv lärjungar. En av dem, Krabat, gör uppror och får hjälp av sina kamrater.

Lilla Teatern Stortorget Biljbest: 12 51 01. Fre, lör, sön 19.30 Två pjäser om längtan: "Hanjo" av Mishima i regi av Lena Ekhem och "Även dina kameler" av S von Schoultz i regi av Kirsten Roth. "En djungelsaga" teater med dockor. För barn 3-6 år. Två förest. fre kl 13 och 15. (Samarr med Stadsteatern). **Kärlek och magi** i mammas kök heter en föreställning av Malmö Stadsteater som spelas på Lunds stadsteater torsd kl 19.30.

Sagor för barn i sagorummet på Stadsbiblioteket mån kl 10 från 2 år, tis kl 10 fr 4 år tor kl 10 sång, spel och skoj.

Midnattskören sjunger blandat dansk och svensk folkmusik i trapphallen på Kulturen månd kl 19.

Kulturen sönd utställn "Skomode under 3000 år" öppnar.

Konst i Lund "Syntes av en stad - Lund i konsten" Utställning i Konsthallen, Mårtensstorget. Öpp: Må-Fre 12-17 (To12-20) Lö 10-17. Sö 12-18.

Filosoficirkel tema "Kosmos och kaos" tisdagar 19.30 i Carolinasalen, Kungshuset.

LUKRISS (Kristina Studentrörelsen i Lund) är en ekumenisk studentförening. De har programkvällar varje torsdag på Kyrkogatan 4 (ovanpå bokhandeln Arken).

amnesty international Årsmöte månd 5/2 kl 19.00. Tis 17-19 Öppet hus för alla intresserade Magle stora Kyrkog 6.

Kulturella tveksamheter

Flera av de tunga stammisarna på de kommunalpolitiska måndagsmötena saknades när vpk diskuterade aktuella kulturpolitiska spörsmål. Det är nog inte bara i andra partier som kulturen väger en smula lätt.

Från musik & teaternämnden drogs i alla fall tre ting upp för diskussion:

Annexscen i Lund för Malmö stadsteater? Malmö stadsteater är en stor och dyr koloss, och kommunen där arbetar aktivt för att bredda stödet. Ett sätt är att utlokalisera en scen till Lund, för verksamhet där men också smärre turnéer i de omgivande lantkommunerna. Det kostar förstas för kommunen i form av lokaler (reputrymmen mm) men även bidrag till driften.

Är det bra eller dåligt för Lund? Meningarna på mötet var delade. Varje förändring måste bli till det bättre så usel som teatern är i Lund, sa någon. Den nuvarande politiken går ut på att plocka russin ur kakan, men det finns inga russin att plocka.

Andra var skeptiska. Malmö kommunalekonomiska bekymmer kan inte vara rätt utgångspunkt för en förnyelse av Lunds teaterliv. Och den teatern har förresten inga krafter som kan skapa någon konstnärlig förny-

else. Dessutom är det absurt med den planerade försöksverksamheten på ett år. Vad kan man åstadkomma på den tiden?

Starten för ett eventuellt projekt blir tidigast nästa årsskifte, inte sommaren som förut har sagts. Det är bl a lokalfrågan som tar tid.

Hur blir det med Cullbergbaletten? Ett slag verkade det som om det var kört för Lunds del, men kulturdepartementet verkar fortfarande intresserat, trots besvikelse över de ekonomiska bidrag som kommunen skisserar. Man vill nämligen bromsa teater- och danslivets

överhettning i Stockholm. Allt flyter alltså.

Men oddsen är nog emot Lund. Somliga ifrågasätter ballettmedlemmarnas uppriktiga vilja att byta hemstation. Det handlar inte bara om kärlek till Mälarnaturen utan också om att kunna träffa tevefolk på krogen och ordna ett extraknäck. Detta handlar inte bara om pengar utan också om att ses och bedömas av de människor som räknas.

En plats i Filmstaden? Filmen figurerar inte i nämndens namn men tillhör dess ansvarsområde, om än blott med en ynka procent av budgeten. Det bör bli mer, tycker vpk-arna. Lund har deklinerat som filmstad och ligger numera i nivå med Jönköping, men efter Uppsala och Umeå, när det gäller de goda filmernas turlista. Folkets Bio och studenternas filmstudio kan inte upp- väga detta.

En chans yppar sej i och med den tänkta Filmstaden som enligt de senaste planerna ska ligga inne på Skandias gård. Erfarenheten från andra städer visar att en sådan filmstad, med många salonger, höjer det allmänna intresset. Projektet är ju främst kommersiellt men kommunen kunde gå in och hyra en salong och visa kvalitetsfilm, i egen eller olika föreningars regi. Det statliga filminstitutet har lovat att stödja sådan verksamhet och den kommersiella huvudmannen måste uppskatta att hela anläggningen får en kulturell stämpel, en uppskattning som kanske har ett visst pris.

Mötet var positivt till detta projekt, som nog ligger närmare förverkligande än de båda andra.

Avslutningsvis diskuterades den aktuella historien med Anne Rothlins räkningar som ordförande i musik & teater. Det verkar nu rätt uppenbart att hon inte har fått det stöd från sitt kansli som hon rimligen borde

Forts på sista sidan.

INGEN BILBRO ÖVER ÖRESUND!

Satsa på järnvägen!
Rädda miljön!

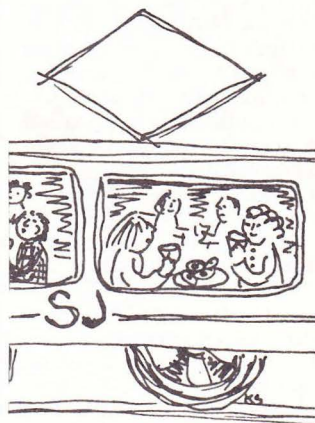
Det finns stort skäl till oro för alla miljövänner. Den svenska regeringen arbetar aktivt för att få till stånd en kombinerad bil- och tågbro mellan Malmö och Köpenhamn, tyska intressen driver på, det danska motståndet sviktar. I Lund finns det en bred majoritet mot broplanerna. Låt den bli känd för partiledningarna! Kom till vårt

OPINIONSMÖTE

lördag 3 februari kl 11

Knut den stores gata

Lundapoliitiker mot bilbron

Åtta sidor

tjockt blev alltså detta VB-nummer. Det har hänt förr, men det är faktiskt första gången i VBs snart femtonåriga historia som vi spräcker den normala fyrsidiga ramen annat än vid terminsslut och jubileer.

Skälet är det enkla och glädjande att vi spontant har fått in så mycket läsvärt material, och att vi inte vill låta debattinlägg vila för länge. Det betyder också att vi gör rent hus i lagret. Så tveka inte att bidra med något till nästa nummer!

Rika och fattiga

Europa och Lund

VB skyr inga ansträngningar för att göra en bra stad bättre. Här några intryck från en europeisk studieresa som ledarredaktionen nysst har genomfört.

Köln. Det har föreslagits en spårvägslinje från Lund till Malmö via Staffanstorp. Men blir det inte en alltför lång spårvagnsresa, har det inväntas. Så vi tog vagnen från Köln via Bonn till Bad Godesberg. Den stannade på 44 hållplatser och färden tog trekvart. Men det var en mycket behaglig resa, kan vi försäkra. Så det är bara att sätta ut stakkäpparna mot Knästorp.

Bad Godesberg kom vi alltså till. I centrum fanns ett system med minst ett dussin bilfria gator. Handeln blomstrade. Lundaköpmännens farhågor är starkt överdrivna.

Bonn pausade vi hastigt i på återvägen men hade inte chans att missa affischerna om att staden fyllde 2000 år. Man skulle kanske skicka Staffan Holmquist på ett studiebesök.

Arnhem har en massa trådbussar, och det är ju bra i sej. Men staden också har insett det propagandistiska och turistiska värdet i detta och kör hårt med parollen "Trolleystaad Arnhem". Tänk ett Lund fullt med lyckliga turister som glider ljudlöst genom gatorna!

Leiden är inte stort större än Lund men hade dubbelt så många krogar i sitt centrum som var nästan bilfritt. Det berodde på att stadsplanerna redan på 1500-talet varit förtänksamma nog att genomkorsa staden med kanaler. Trafiken dominerades av sjungande cyklisterna – man hörde sången väl eftersom det inte fanns något bakgrundsbuller.

I Londons tunnelbanevagnar fanns det poesi insprängd bland reklamen, och vi åkte ett stationshåll extra för att läsa om ett par lysande verser av D H Lawrence. Lundadikter på Linjebuss under jubileumsåret?

Le Mans-Paris gick på en knapp timme med TGV Atlantique som kör 300 km/h. Det motsvarar sträckan Lund-Växjö. Till Stångby skulle man komma på 50 sekunder.

På stationen i **Bern** fanns en karta med alla hotell och rumspriser inlagda, vilket inte är så märkvärdigt, men dessutom en lampa som lyste om hotellet var upptaget, och så kunde man ringa dit gratis. Vad väntar Lunds turisttrafikförening på?

Sen fortsatte vi till Wien och Florens och Barcelona och hittade mycket som är efterföljansvärt, men det återkommer vi kanske till. Res gärna och lär själva!

Jag cyklar ofta förbi familjen Rausing's villa, och kommer då ofta i tankar om rikedomens fördelning. Det förhåller sig så att familjen Rausing är rik. Och inte bara rik, eller mycket rik, den är alldeles överjävligt packad med pengar, den finns på listor i Fortune över världens rika familjer, i klass med oljeshejkerna och Rockefeller etc. Den äger personligen, utan störande andra aktieägare, en multinationell industrikoncern.

Jag tänker inte i dag ha några synpunkter på om det är rimligt att enskilda människor äger så mycket. Mitt intryck är att familjen Rausing rymmer idérika innovatörer och företagsledare som med klokhet och omdöme byggt upp koncernen. (Märk den lokala skillnaden mot Åkerlund & Rausing, ett grovt förslummat företag, som medvetet körts i botten av sina hänsynslösa ägare i fjärran koncernledning.)

Vad som är klart är vidare att familjen, genom lämpliga juridiska och skattetekniska arrangemang och med regeringens godkännande, flyttat sitt kapital och sig själva till andra länder så att de inte beskattas här. Vill de inte dela med sig av sina rikedomar ens med en allmosa så kan svenska staten numera inte lyfta ett finger. Om t.ex. Lunds kommun skulle ge sina skolbarn och lärare bättre miljöer än de

slitna byggnader som finns, måste det finansieras genom att sjukvårdsbiträden och Tetrapakanställda betalar högre kommunalskatt. Rausing's slipper.

Filantropins förfall

Nu funderar jag på hur det skulle vara i en amerikansk universitetsstad som var hemvist för ett liknande företag. Jag är övertygad om att stan skulle vara nerlusad med skolor, badhus, universitetsbyggnader etc. som var skänkta av ägarfamiljen. Det skulle väl ha stått lite skyltar med ett och annat familje- och företagsnamn på husen, men inte värre än det hade gått att stå ut med.

Om man tänker på hur det var förr i tiden i Sverige så är det välkänt hur t.ex. Helsingborg och Göteborg har massor av bibliotek, skolor och ålderdomshem som bär sina namn efter affärsmatadorer från industrikapitalismens genombrott. Dickson, Persson m.fl. hade säkert lika hårda nypor som Rausing's, men de hade vett att dela med sig.

Sponsring? Nä, det är inte det jag talar om. Sponsring är om Lunds Stadsorkester ska spela i T-shirts med Tetrapak på ryggen eller om bibliotekskorten ska ha dekaler där det står att Alfa-Laval stödjer bokläsandet. Jag tycker fortfarande det är ganska tramsigt och motbjudande. Jag talar om att det är omöjligt att

tvinga den genomrika familjen Rausing att göra rätt för sig skattevägen. Då får man väl försöka få den att skämmas för sin brist på generositet och tala om filantropins förfall i vår tid.

Jordnötter

Rausing's framhåller sig gärna som förankrade i Lund, med dess kulturella och utbildningsmässiga nivå och såvitt jag minns har någon av dem en doktorsavhandling bakom sig. I Lund finns ett stort, men fattigt universitet och man skulle kunna tro att Rausing's visade sin tacksamhet över dess existens. Så vitt jag vet har man hittills bidragit med medel som är mindre än jordnötter för familjen Rausing.

Känner Rausing's till den offentliga fattigdom som råder i Lunds kommun och universitet? Jo, det tror vi, de läser väl tidningar. Har de någon miljard som de lätt skulle kunna avstå till en fond utan att äventyra sina normalkapitalistiska intressen? Ja. Bryr de sig om Lund? De påstår i alla fall det. Varför gör de inget? Kan de vara blyga och rädda för att vi inte skulle ta emot pengarna? Jag känner inte dem men det tycker jag inte de borde vara. Jag fruktar att de är snikna och småskurna och att t.o.m. kapitalisterna var bättre förr. Men rätta mig om jag har fel.

Lucifer

Ett lundensiskt ghetto

På 1870-talet växte Lunds befolkning kraftigt bl a därför att industrier och hantverksföretag expanderade och drog till sig arbetare. Runtom i staden byggdes hastigt bostäder för de nyinflyttade och det var vid denna tid som stadsdelen Nöden kom till. Den allra största delen av dess befolkning kom från skånska landsbygden. Men under slutet av 1800-talet och fram till ca 1910 bosatte sig ett stort antal judiska immigranter i Nöden. De kom att utgöra en fjärdedel av stadsdelens befolkning. Nöden kallades därför ibland i folkmun för Judéen.

Nödens judiska befolkning var främst fattiga emigranter från Ryssland, som flydde landet under pogromerna efter mordet på Alexander II. Den första generationen judar i Nöden försörjde sig och sina familjer i första hand som gårdfarihandlare, men arbetade så småningom upp sig till handelsmän och småföretagare. Man var ansluten till Malmö mosaiska församling,

men kom tidigt i motsatsställning till trosfränderna där; Nödenjudarna var både fattigare och mer ortodoxa.

Om Nöden som lundensiskt ghetto berättade Sven B Ek i sin kartläggning av stadsdelen 1971 – *Nöden i Lund*. Han redovisade där främst hur Nödens judiska befolkning uppfattades av sin svenska omgivning – sammantagningsvis ungefär "konstiga

seder men hyggliga människor". Svenska barn hjälpte till att tända och släcka ljus under

sabbaten och fick i gengäld smaka gott "judebröd". De judiska begravningsarna tedde sig däremot märkliga i svenska ögon.

Till jul utkom en bok som på ett intressant sätt belyser Eks Nödskildring, nämligen Beril Neumans memoarer *Något försvann på vägen*. Tyvärr är det bara en mindre del av boken som skildrar Nöden. Neuman själv är född i Stockholm 1921, i dit familjen flyttat 1919. Han har alltså inga egna hägkomster från Lund.

Hans far utvandrade från Litauen till Lund i slutet av 1800-talet, modern kom från ryska Polen. De vigdes på Akademiska Föreningen år 1900. Meuman återberättar fint sin fars minnen av hur det var att komma till Sverige som tolv-trettonåring, alldeles ensam, och försöka

Forts på sista sidan.

The Hardeberga Connection

För nyutvecklade läsare: "Hardebergastaden" är alltså namnet på ny bebyggelse i de höglänta markerna kring Hardeberga, enligt ett förslag till översiktsplan. Den symboliseras av de fem cirkelarna i kartans mitt. Hardebergastaden sammanbinds med Lund (t v) och Sandby resp Dalby (ovan och nedan i h) med en snabbspårväg.

Vi blev minst sagt förvånade när vi läste i tidningarna att vpk sagt ja till Hardebergastaden.

Diskussionen på medlemsmötet som föregick beslutet om översiktsplanen antydde inte ens möjligheten av en sådan utbyggnad.

Dubbelt fel

Förslaget är felaktigt ur både kvalitativt och kvantitativt synpunkt. Kvantitativt för att den utbyggnad som är förlagd till Hardeberga likaväl kan förverkligas på andra ställen i Lund. Men förslaget är mest felaktigt ur kvalitativa aspekter.

Vårt arbete i det demokratiska försöket på Norr har givit oss möjligheten att på nära håll konstatera vad "förorter" och "förortsliv" innebär – framför allt ur demokratiska och sociala aspekter. Storstadsutredningen och liknande arbeten pekar åt samma håll.

Om vi nu tillsammans med Märten Dunér förespråkar stadsmässighet är det inte för att tillfredsställa vårt behov av "trendighet", utan för att vi själva ur våra politiska praktiker kunde erfa alla de misstag som sexti- och sjuttitalplaneringen åstadkommit i dessa förstäder. Att upprepa dessa i Hardeberga vore helt enkelt dumt, även om

gröna kilar och spårvagnar skulle utgöra dämpande åtgärder eller "positiva inslag".

Man kan helt enkelt inte bygga upp förstäder eller förorter på en enda variabel – i detta fall trafiken. Det blir inte bättre för att man på 90-talet anknuter till en miljövänligare variant.

Halvtaskiga argument

Det smärtar oss att Roland Andersson använder sig av halvtaskiga ordvändningar och jämförelser för att avvisa Märten's förslag. Inte för att vi är kära i Märten, men för att hans förslag om Lunds utbyggnad är kvalitativt det bästa som hänt vpk Lund i stadsplanefrågor sedan partiet blev representerat i fullmäktige. Förslaget är det enda som uttrycker en sammanhängande tanke av dignitet. Det förenar utbyggnad, trafik, kommersiella aktiviteter och socialt liv på både ett modernt sätt och med hänsyn till traditionen – och är väl anpassat till en stad av Lunds storlek.

Bellavista eller bandstaden är möjligen nödvändiga för stora urbana konglomerat typ Köpenhamn, men en tillämpning i Lund är att skjuta över målet. Det hela är dessutom paradoxalt: man anser sig ta avstånd från en expansion samtidigt som man i

stadsplanefrågor är bärare av samma filosofi som i Stockholm, Köpenhamn och andra stortäder. Om vi inte vill att Lund skall växa oproportionerligt vore det lämpligt att leta efter utbyggnadsparametrar för en "akademisk bondby".

Förutsättningarna finns i dag

Översikten i stadsplaneringen behöver inte nödvändigtvis innebära hisnande visioner och ständigt nya exploateringar av jungfruliga markområden. Översikten kan också vara en sammanfattning av det som gjorts och en plan för förändring, förtätning, förbättring av och i de gamla områdena.

Förutsättningarna för det planerarna eller politikerna drömer om i Hardeberga finns redan på Norra Fåladan, Linero, Väser, Nöbbelöv etc. Här finns också de politiska förutsättningarna för en kompromiss när man väl en gång för alla har lämnat alla skrytplanerna som alltid bär ett partis eller en mer eller mindre kvalificerad minoritets stämpel.

Tarcisio Bommarco
Lena Lundgren

En hälsning till Roland

Det är glädjande att fullmäktige-gruppen har åsikter om stadsplanering! Det visar att vpk trots allt går åt rätt håll. Dock skulle det vara ändå roligare om man haft lite förnuftigare åsikter.

Till att börja med inser ni väl själva att ert försök att monopolisera miljön låter väl krystat; Bar för att ni väljer en linje med syftet att verka för en bättre miljö så behöver det inte betyda att andra vägar skulle vara fel. Om nu er järnväg inte blir av t ex, för att linjedragningen är orealistisk, säkerhetszoner inte stämmer, höjdhöjkurvor ligger fel, SSK satsar på en mer övergripande spårväg, innebär det då att det enda sättet att rädda Lunds miljö är kört? Ligger vi andra av då, av hänsyn till vpk:s fullmäktige-grupp som en gång hade en annan åsikt?

Förutom dess miljömässiga kvalitéer skall fullmäktige-gruppens åsikter vara ovanligt konsekventa och linjära i tiden, till skillnad från det som vi "trendnissar" sysslar med, säger Roland.

Tyvännär är de åsikter Roland framför om behovet av en utbyggnad rätt nya för vpk:s ledning. Det var inte länge sedan man ansåg all utbyggnad vara förkastlig. När man nu äntligen säger något om hur denna utbyggnad skall se ut är det dock tråkigt att man så konsekvent valt åsikter som var högsta mode bland stadsbyggnadsprofessorer låt säga 1969-73. Vi tycks alla på något sätt apa efter "trender" på arkitektskolan. Vi väljer bara olika epoker.

På lång sikt tror jag i och för sig att denna oförmåga hos ledande vpk:are att inte vilja ta till sig någonting formulerat efter 1975, är ett större hot mot vpk Lunds utveckling än ett dåligt beslut i ett remissvar.

Roland's åsikter om behovet av förorter och det förkastliga i burspråk förvånar förvisso men är mer förvånans man över den rådsla för nyheter som gör att han måste kalla dem "trender" och referera dem så illa.

Vpk kritiserar visserligen just nu för sin "revolutionära" historia men jag undrar om inte partiet mer måste vinlägga sig om ett radikalt och revolutionärt, i betydelsen nytt och förändrande, synsätt om man vill fortsätta att vara ett alternativ för någon.

Vill man som väljare turvet ha förorter med hus utan burspråk finns ju redan socialdemokraterna. Väljer vi den linjen riskerar vi bara att tappa våra gamla väljare utan att få några nya.

Märten Dunér

Roland Anderssons försvar för Hardebergastaden i VB 3/90 efterlämnar tyvärr en känsla av besvikelse. An den kompromissvilja som han efterlyser hos andra syns ej ett spår. RA tycks, vad värre är, inte riktigt förstå relevansen av de argument mot Hardebergastaden som anförts i debatten.

Lund ska växa som en lök

När han hävdar att det skulle vara ett bedrägeri att kräva att ungdomar skall ha chans till eget boende och att Lund skall fortsätta att ta emot flyktingar, om man inte samtidigt säger ja till Hardebergastaden, glömmer han bort att detta inte är uteslutande alternativ. Mårten Dunér och jag har ju tänkt oss, att staden skulle växa successivt, som en lök, och om man nödvändigtvis vill satsa på satellitstäder, så har ju Stångbergastaden den fördelen framför Hardebergastaden, att den skulle ligga i anslutning till befintliga spår och VA-ledningar och inte komma i konflikt med några riksintressen.

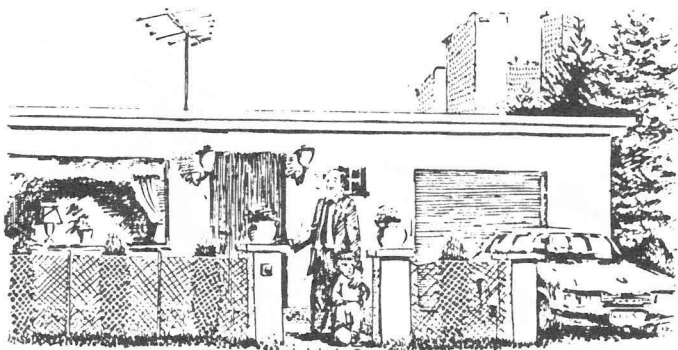
Hardeberga - Lunds Djursholm?

Visst kan det bli en bra boendemiljö kring Hardeberga, nära till strövområden och vacker natur. Men för hur många och till vilket pris av offrade skönhetsvärden för många fler? Man kan också försöka gissa vem som kommer att bo där. Blir Hardeberga ett lundensiskt Djursholm för det nya, sköna Teknopolis unga lejon?

Ökad bilpendling

Ingenting tyder på att det blir någon spårväg till Dalby, även om Hardebergastaden byggs. När frågan förs på tal, betonar sossarna att

Hardebergastaden - ett lundensiskt Djursholm?

trepartiuppställningen bara talar om en utredning och att det blir svårt att få ekonomi i en spårväg till de östra kommundelarna. Under sådana omständigheter kommer Hardebergastad bara att öka bilpendlingen. Tyvärr tycks den anonyme författaren till den elaka satiren "Hundarna svalde köttstycket" i VB 3/90 i allt väsentligt ha rätt.

Mårten Dunérs tankar om "stadsmässighet" och "inifrån matad trafik" har såvitt jag förstår inget att göra med frågan om Hardebergastaden. Man kan tycka att han har rätt i den senare frågan utan att därför nödvändigtvis köpa hans postmoderna arkitektoniska teorier.

Kompromissviljan aldrig testad

Det är riktigt att vi ibland har diskuterat stadsbyggnadsfrågor på våra medlemsmöten, underligt vore det ju annars. Hardeberga-

staden har vi, såvitt jag minns, bara berört en enda gång och då fanns det enligt mina minnesanteckningar en majoritet mot en sådan utbyggnad i denna riktning. Det överraskande fotbytet i denna fråga har inte varit uppe till debatt. Inte heller har de kamrater som i facknämnderna haft att ta ställning till översiktsplanen beretts tillfälle att diskutera frågan. Ett beklagande av denna bristfulla handläggning hade onekligen varit klädsamt. Vi i facknämnderna är faktiskt också "valda för att ha åsikter".

När RA beklagar sig över brist på kompromissvilja bortser han från att vår kompromissvilja aldrig har testats. Han tycks också ha glömt, att det går att rösta om sådant som man inte kan kompromissa om. Det kallas visst demokrati.

Frågan om Hardebergastaden får inte vara utagerad.

Lars-Arne Norborg

Beslut om Hardeberga på Vpk Lunds årsmöte

Styrelsen för Vpk Lund har följt debatten om tillkomsten av yttrandet över förslag till översiktsplan för Lunds kommun 1989. Styrelsen har också behandlat den skrivelse från Mårten Dunér i vilken han kritiserar formerna för tillkomsten av beslutet.

Utän att ta ställning till sakfrågan har styrelsen beslutat föreslå att yttrandet, som publicerats i IB nr 1/90, blir föremål för diskussion och beslut på Vpk Lunds årsmöte lörd 3 febr.

Styrelsen kommer att föreslå tillägg till dagordningen för att göra detta möjligt.

Vpk Lund, styrelsen

Replik till Roland Andersson

Socialdemokraterna säger: Ingen spårväg utan Hardebergastaden. Vpk säger: Ingen Hardebergastad utan snabbspårväg.

Kommunstyrelsens AU har fått uppgifter om att spårvägen kostar 20 miljoner per kilometer. AU och därmed Roland Andersson har också fått reda på att det finns olika sätt att finansiera spåret. Sträckan till Dalby är 12 km. 12 x 20 miljoner är 240 miljoner. I likhet med övrig kollektivtrafik bör 50% kunna skattefinansieras. Det är ingen omöjlighet att finansiera spåret utan att bygga Hardebergastaden. Planer finns att ansluta spåret till ett regionalt nät. Detta bör garantera nödvändigt resandeunderlag och möjliggöra olika finansieringsalternativ. Miljöpartiet säger inte nej till snabbspårvägen. Men vi säger nej till en olämplig bebyggelse som i första hand syftar till att finansiera spåret, speciellt när den inte behövs för detta ändamål.

Anders Ebbesson (mp)

Varför denna uppgivenhet?

Revolutionens vindar viner genom Östeuropa. Stelbenta stalinistiska regimer med föga eller intet folkligt stöd kastas över ända. Och i Sverige seglar vpk i medvind: partiet noterar allt högre opinionssiffror (även om detta nog bör tas med en betydande nypa salt), och partiledaren Werner åtnjuter en närmast osannolik popularitet långt utanför partiets egna led. Men kanske mest avslöjande: bland våra ovänner i den borgerliga pressen mullras det värre än på decennier. Att bli angripen av fienden är inte dåligt utan bra.

Allt borde således vara upplagt för en entusiastisk politisk offensiv; men är det så? Det visar sig i stället, att medan folket älskar oss, har vi själva överväldigats av uppgivenhet och

ruse. Dagspress och radio, och inte minst Veckobladet, har de senaste månaderna översvämmats av inte bara ökända rene-gater utan fr a partimedlemmar, ofta på tämligen hög nivå, som i olika formuleringar klargjort att nu är det slut - slut på partiet,

slut på partiledningen, slut på kommunismen, över huvud taget slut. Fortfarande har jag inte lyckats förstå varför.

Vi fick rätt

Vad är det egentligen som har hänt? Regimerna i Östeuropa har fallit, regimer som nära nog

ingen av oss någonsin sympatiseat med (kallade vi dem inte t o m "socialfascistiska" på 60-talet?) och som vi åtminstone inom vpk Lund upprepade gånger tagit öppet avstånd från. De visade sig kanske till slut vara aningen mer impopulära än vi

anat, aningen mer inkompetenta och aningen mer korrumperade. Men på det hela taget blev vi knappast förvånade. Det mest överraskande (och glädjande) var att vi ännu en gång fick en bekräftelse på riktigheten i det gamla slagordet: "Inget kan hejda folkets flodväg" - tydligen

inte ens en stalinistisk diktatur.

Och vad tycker då vpk-skrivbenterna om detta? För det första: vi kan under inga förhållanden behålla k-et i partinamnet (Lunds Kommunistiska Blåsorkester bytte redan i fjor namn till Röda Kapellet - ett aldeles utmärkt namn, om det inte tillkommit i opportunistisk yra). Med andra ord: vi som i decennier funnit det fullständigt i sin ordning att dela namn och rykte med de korrumperade broerpartierna i öst och ständigt hetsats av släkt och vänner för det uppenbart pinsamma i detta, vi kan nu plötsligt inte längre kalla oss kommunister, när vi äntligen befriats från denna barlast och för första gången i livet fått en möjlighet att själva definiera ordet inför omvärlden.

KONGRESSDEBATTEN

Kan man få in ett debattinlägg trots att man inte bor i Lund och ärligt talat tycker stan verkar både platt och trist?

Visst
Red

Socialismen, kongressen, Lund & Växjö

Sedan många år har jag prenumererat på VECKOBLADET, läst och blivit inspirerad av vpk Lund i allmänhet och VECKOBLADET i synnerhet. Ofta har jag noterat hur lika vi vpkare reagerat i likartade kommunalpolitiska frågor, trots att vi saknar centrala program eller direktiv.

Denna iakttagelse, att ni i Lund och vi i Växjö (och i många andra kommuner) med gemensamma värderingar som grund agerar på samma sätt, utan mycket stöd av Marx och Engels och än mindre Lenin, har övertygat mig om styrkan i en pragmatisk vänsters möjligheter.

Ibland har ni inte minst i samband med partikongresserna - drivit en debatt som legat hästlängder före övriga partiet. Nu när verkligheten effektivt krossat det parti-program, som antogs så sent som i maj 1987, tvingas hela partiet att försöka komma ifatt - att ta ställning!

Två förhållningssätt

Inför detta ställningstagande kan man bete sig på två sätt. Man kan upptäcka/anse att vpk är en totalt förbrukad politisk kraft, men då bortser man från alla de tusentals medlemmar, de 300 000 väljarna och de ännu fler som smyger runt med hjärtat till vänster och

trots allt sympatiserar med oss och som mer än gärna vill se något nytt födas!

Ett annat sätt är att försöka förnya, förändra och förbättra - och visst är det möjligt. Det är lika visst en absolut nödvändighet och det säger jag med vissheten hos en som tillhör den partistyrkelse, som "var politiskt förbrukad redan när den tillträdde" för att citera Gunnar Stensson (VB 3/90). Denna

KONGRESSDEBATTEN

förnyelse måste omfatta ett nytt partinamn (gärna Socialistiska Vänsterpartiet) och framför allt ett helt nytt parti-program!

Rensa programmet

Detta nya program måste vara rensat från de delar av vårt ideologiska och politiska arv, som underlättat för och gjorde Stalin, Ceausescu, Kim Il Sung och alla de andra enväldshärskarna möjliga. Kommandokommunismen, partiets ledande roll, den vetenskapliga socialismen, helgonförklaringen av Lenin och slirandet på lamellerna när det gäller mänskliga rättigheter som yttrande- och

tryckfrihet och organisationsfrihet måste bort. Vi måste ompröva förstatligande/nationaliseringar som politisk patentmedicin. Vi måste omvärdera vilka politiska rörelser/organisationer som viska ha "broderliga" förbindelser med.

Vi måste - kort sagt - se på världen med samma ögon som vi redan betraktar Lund och Växjö.

Nu när Europa öppnar sig och borgerlighetens bästa argument mot socialismen äntligen rasar

samman, då är det oändligt viktigt att vi är många som med envis entusiasm fortsätter att arbeta för frihet, jämlikhet och syskonskap!

Karin, Mårten, Göran och Ylva (och andra), ni är välkomna till Växjö i valrörelsen -91. Ni kommer att mötas av valtavor med texten "Välkommen till Växjö - här röstar vi på SVPI!" 1988 fick vi 10,3% - till nästa val räknar vi med mer!

Men först ska vi få fram ett pånyttfött parti, som är kapabelt att gå på offensiv.

Lennart Värmbys
partifunktionär och förbrukad PS-ledamot

Varför denna uppgivenhet?

Forts från föregående sida.

För nog har vi väl en definition att ge? Vi brukade envist hävda att kommunismen för oss inte var detsamma som för partierna i öst. Alltså var den någonting annat, och detta andra kan ju knappast ha upphört att existera för att vrångebilden i öst gjort så.

Biff eller tång?

Men vpk-skrubenterna från Lund tycker mer. Antingen skall vi inte alls skicka några representanter till nästa partikongress (!) eller, om vi så gör, skall vi kräva att få våra önskemål tillgodosedda på varje minsta punkt. Annars måste (!) vi lämna partiet. I ett av de få skeptiska inläggen stämplar Jonas Olofsson denna inställning som barnlig. Det är den förvisso - den är direkt grotesk, men tyvärr typisk för den intellektuella luddighet och de logiska kullerbyttor som karakteriserat debatten.

Vpk skall alltså omvandlas till ett brett, icke-kommunistiskt parti, annars måste vi i stället

starta ett "nytt socialistiskt vänsterparti", ett parti som till följd av den "samtidiga kollapsen hos både socialdemokrater och vpk" förväntas gå mot oanade framgångar. Jag blir så trött. Visst kunde det vara trevligt med ett brett vänsterparti, men jag har svårt att följa med när man vill framställa ett sådant parti som en uppgående sol och det gamla vpk som nattsvart mörker. Vilket är bäst: biff med lök eller en hovtång?

Det är dumt att jämföra icke jämförbara storheter. Ett smalt vpk är naturligtvis varken bättre eller sämre än ett "brett socialistiskt vänsterparti"; de är framför allt olika. Det är som alltid: det man vinner i bredd, förlorar man i djup. Studiet av historien, ett (ganska) långt livs egna erfarenheter och en kanske något naiv tilltro till Gauss' klockkurva gör det svårt för mig att tro att man i längden kan vinna mer än en mycket ringa del av befolkningen för ett verkligt vänster- (eller höger-)alternativ. Utom under mycket speciella historiska och sociala omständigheter (t ex den tyska nazismen i

början av 30-talet, eller det italienska PCI) kommer ett sådant parti inte över 5 à 10 % av rösterna. Om ett "brett socialistiskt vänsterparti" skulle nå 15 eller t o m 20 %, visar detta bara att det inte längre är påfallande socialistiskt eller långt åt vänster.

Provokationens värde

Ett sådant parti skulle självfallet, ha sina fördelar (fr a i form av ökat inflytande), och själv skulle jag inte tveka att arbeta för det, om så blir aktuellt. Men i själ och hjärta har jag nog större sympati för det smala vpk: ett hjälpligt rumsrent parti, vresigt och argt, och inte mer rumsrent än att det vid behov kan både svära och spotta i kyrkan. Alltid retar vi någon, och provokationen har för mig alltid framsått som en av de viktigaste funktionerna hos ett litet, icke statsbärande parti.

Så låt oss bli stora eller små, det spelar ingen avgörande roll. Men låt oss slippa den likvidatoriska uppgivenhet som präglar, väl inte de breda medlems- och sympatisörsleden, men desto

Svar till Jonas Olofsson

Visst fanns det nyfrälsta

marxist-leninister

Socialism och demokrati var rubriken på den huvudmotion som Lund skickade till Vpk-kongressen 1978. Bakom den ställde säkert många då nyfrälsta marxist-leninister upp, Jonas.

Men det fanns motstånd. Den majoritet som ställde sig bakom motionen hösten 77 var inte överväldigande. Minoriteten bjöd mycket hårt motstånd. Däremot kom ett medlemsmöte att enhälligt rösta för ett brytande av förbindelserna med partierna i östeuropa och Sovjetunionen i samband med införandet av militärdiktatur i Polen 1981.

Sedan dess har Lunds linje varit klar. I motionen Socialism och demokrati 1978 krävde vi att partikongressen uttalar sitt stöd åt kampen för demokrati och yttrandefrihet i de socialistiska länderna i östeuropa, att kongressen uttalar sitt stöd åt oppositionen kring Charta 77 i dess kamp för demokratiska fri- och rättigheter, att kongressen tar avstånd från utvisningen av oliktankande från Sovjetunionen och DDR och att kongressen protesterar mot förföljelserna av arbetaroppositionen i Polen och uttalar sitt stöd till "Kommitén för arbetarnas försvar (KOR)".

Det är lätt att konstatera hur annorlunda partiets situation hade varit om kongressen och partiledningen anslutit sig till denna politik för tolv år sedan! Nu blev det i stället tolv förlorade år.

Visst har vi skäl till självkritik. Vi borde ha kämpat hårdare för vår linje, det hade alla tjänat på.

Men till på årets kongress läggs motioner och förslag som innebär att våra ståndpunkter vidareutvecklas.

Gunnar Stensson

mer vissa av våra representanter i stat och kommun. Låt partiet i lugn (= utan hysteriska ultimata) analysera utvecklingen i Östeuropa och dra nödvändiga lärdomar av den. Låt oss vara stolta över att vara kommunister och för oss själva och andra klargöra vad detta ord betyder. Låt oss, för att citera en välkänd tänkare, också i fortsättningen "stå på Mårtenstorget i fula kläder och spela fel på ostämnda instrument", och låt oss aldrig ge upp. Den sista striden lär vi aldrig se, men den röda revolutionen pågår ständigt.

Örjan Wikander

Blev kulturpolitiken bättre?

Kulturpolitiken tillhör det som många trodde skulle bli bättre i Lund när den nya majoriteten tog över. Inte minst på grund av vpk's inflytande inom den sektorn. Vpk hade ju genom åren konsekvent stött olika kulturella föreningar och aktiviteter i deras krav på bl a anslag och lokaler. Och nu fick vpk ordförandeposten i två kulturnämnder: musik & teaternämnden och kulturstödsnämnden.

Men ännu kan man knappast tala om något omslag i den kommunala kulturpolitiken, även om olika projekt skyntar i spalterna. Och jazzföreningen Plektrum har, liksom de andra föreningarna på Mejeriet, kommit på kant med kulturstödsnämnden och dess ordförande Rabert Berg.

VB talade med Pål Eriksson i Plektrum.

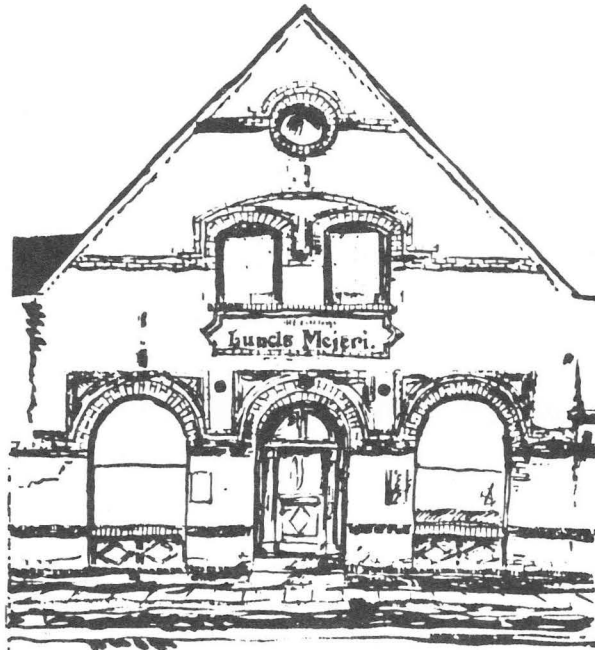
– Vi uppskattade att Rabert Berg kom hit, tittade noga på Mejeriet och hade ett långt samtal med oss, säger Pål. Ett par veckor senare fick vi till vår stora förvåning se en tidningsrubrik om "Inga bidrag till Mejeriet". När man läste vidare var det inte fullt så illa, men illa nog. De fasta bidrag till verksamheten som vi i Plektrum hittills haft ska ersättas med anslag för varje projekt.

Det ger nämnden ökad kontroll – men ska det vara nödvändigt, litar de inte på kvaliteten i våra program? Och just för en jazzförening av vår typ är systemet klumpigt. Vi kan bli erbjudna fina arrangemang med en kort varsel, t ex för att det blivit ett hål i en turné för en grupp som ska från kontinenten till Stockholm. Hur ska vi då hinna söka projektbidrag?

Den invändningen har gjort intryck på nämnden för i år får vi i förväg ut garantisumman för Lunds jazzfestival som vi åter ordnar i sommar, och som faktiskt har blivit ett begrepp i jazzvärlden. Det ger en viss handlingsfrihet men tillåter inga äventyrligheter. Så följden är att vi måste bli försiktigare i vår programpolitik.

Inte blir det bättre av att Statens kulturråd har skurit ner sitt anslag. Vår verksamhet lär avvika för mycket från de traditionella jazzklubbarna, bl a genom att vi spelar för lite svensk jazz.

För att återgå till kulturstödsnämnden: till vår förvåning fick vi dessutom höra att Rabert Berg som en förutsättning för anslaget föreslog att vi skulle ordna konserterna utanför Mejeriet! Nu blev han visserligen nedröstad men jag fattar ingenting. Det är ju här vi bor, det är här folk hittar till oss.

För nytillkomna läsare: "Hardebergastaden" är alltså namnet på ny bebyggelse i de höglänta markerna kring Hardeberga, enligt ett förslag till översiktsplan. Den symboliseras av de fem cirklarna i kartans mitt. Hardebergastaden sammanbinds med Lund (t v) och Sandby resp Dalby (ovan och nedan i h) med en snabbspärväg.

De här sakerna vittnar om en dålig kommunikation som jag tycker är trist. Det intrycket förstärktes när jag var med på ett möte. Politikernas bild av verksamheten på Mejeriet tycks delvis bygga på löst snack som far runt, och det tycks finnas en massa gamla känslor med i spelet. Med bättre kontakter skulle sådant kunna redas ut.

Sen konfronterade vi Rabert Berg med Pål Erikssons synpunkter:

– Ja, jag önskar faktiskt för kulturstödsnämndens del större kontroll över verksamheten på Mejeriet och därmed också över Plektrum. Jag tycker det är olyckligt med den borgerligt initierade konstruktionen där kommunen under tio år inte har någon representant i styrelsen utan bara en revisor – så omfattande som det kommunala stödet är, främst genom fritidsnämnden.

Konstruktionen med fritidsnämnden är något som mejeristerna har själva har förordat. Själv vill jag i första hand betrakta Mejeriet som en kulturell angelägenhet, inte som en fritidsverksamhet.

Kulturstödsnämnden ska främst stödja arrangemang, inte föreningars allmänna verksamhet. Däremot har vi lovat att vara mycket snabba och smidiga när vi tar ställning till projekten – vi kan t o m delegera besluten till vår tjänsteman som arbetar dagligen. Men vi vill bedöma. Därvid fungerar vi som studieförbunden när de stöder kul-

turarrangemang.

Och nog kan väl Plektrum liksom andra föreningar lägga upp en ekonomisk reserv att använda vid riskprojekt. Man behöver inte driva verksamheten så att det behövs tillskott varje gång man ska företa sej något.

Mitt förslag om stöd till Plektrumkonserter utanför Mejeriet motiverades av att de inte har några hyreskostnader på det senare stället. Men jag tog intryck av kritiken jag fick – det var aldrig uppe til omröstning – och håller nu med om att det inte var bra.

Allmänt: det har rätt osäkerhet bland politikerna om hur Mejeriet och verksamheten där ska hanteras sedan den väl blivit etablerad. Jag skulle vilja att det skedde mer efter de regler som gäller för andra kulturföreningar. Och jag är, liksom övriga nämnden, tveksam inför Mejeriets slutenhet. Det är inte bara kommunen som saknar insyn. Som paraplyföreningens stadgar är skrivna är det i praktiken inga andra föreningar än de tre nuvarande som kan få något inflytande.

Och som en kommentar till ingressen ovan: nej, det har inte hänt så mycket med kulturen under den nya majoriteten. Men det har det inte inom andra sektorer heller, t ex miljön. Och nu finns i alla fall Lilla Teatern på plats, med garanterad hyra.

Vi kan som nämnd heller inte fördela mer pengar än vad kommunfullmäktige ger oss. Och inte ens vpk ville ge oss större anslag när saken var uppe i budgetberedningen.

Gr

8-marsfirande 1990

Vi är några kvinnogrupper på Smålands nation som tagit initiativet till årets 8-marsfirande. Hittills har vi i första hand bokat Kulturmejeriet för årets fest och sökt polistillstånd för ett fackeltåg genom Lund.

Vi har även planer på att kvällen ska bli fylld av musik, teater och dans.

Vi inbjuder nu övriga kvinno-

grupper i Lund att komma till ett möte lördag 3 febr kl 11.00 högst upp under taket på Kulturmejeriets café.

Vi vill ha flera idéer och även börja planera för bokbord och andra kringarrangemang. Välkomna

Jonna Larsen

Sm nation T 120680

Hem 040/112867

kommunstyrelsen
Claes Göran Jönsson
invigde utställningar.

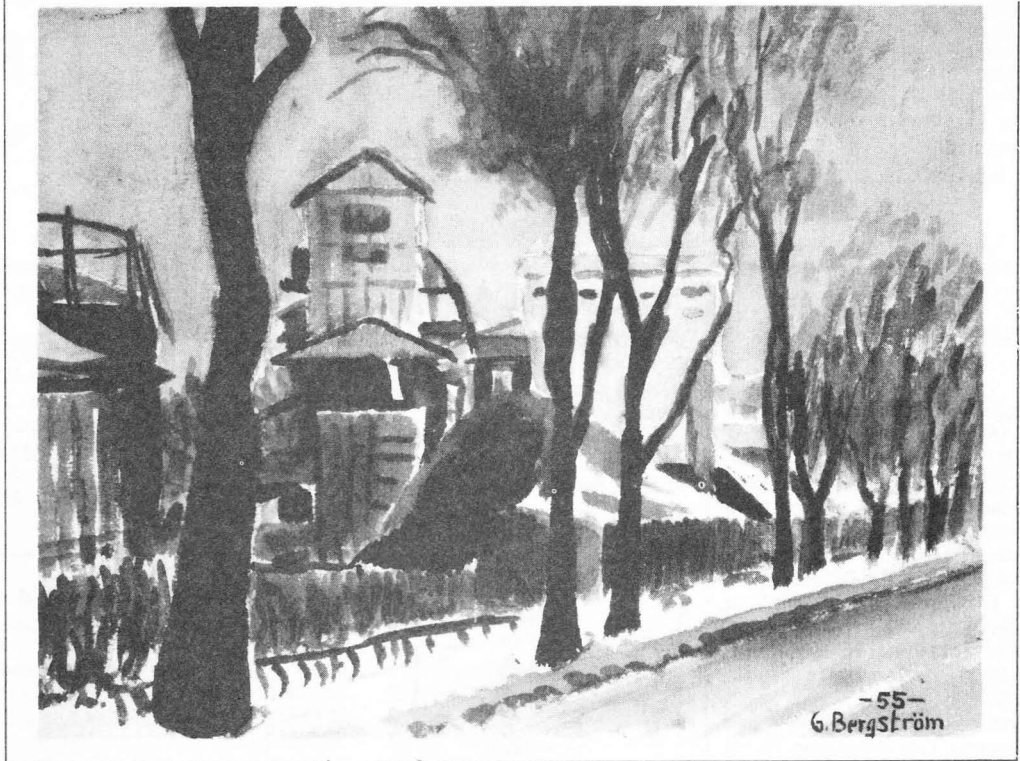
Det är en särskild poäng med temautställningar som samlar proffs och amatörer, stora och mindre stora bildkonstnärer ur olika generationer. Man får samma objekt eller delobjekt be-lysta ur skiftande perspektiv och temperament, vilket ökar ens kunskap om det avbildade. Man ser också genom jämförelsen vad det är, i tanke och teknik, som gör de stora konstnärerna stora. Detta utan att värdet minskar av de andra.

Lund är det naturliga ämnet för konsthallens första utställning detta jubileumsår. I hallen rör sej inte bara såna som gillar konstnärningar utan också sådana som kanske mest tycker om Lund. Blandning är trevligt. Och det måste väl vara en av en kommunal konsthalls uppgifter att inte alltför sällan visa sant folkära utställningar.

Det är förstås roligt att återse gamla VB-medarbetare som Gö-

te Bergström och Henrik Teleman bland de utställda bildskaparna. Som gammal vänsteraktivist gläds man också åt Trygve Emonds "Husockupation" från 1971, där man riktigt kan se hur massan i förgrunden skriker: "Slit ner dom jävlarna!" Det är naturligtvis riktigt att Lunds politiska liv speglas i hallen, liksom det religiösa (frälsningsarmén), sociala (gatu- och torgliv) samt kommunikatoriska (flera fina bilder med tågmotiv, bl a av GAN). Man blir lätt övermätt på tomma gator och fasader.

Men annars är det just en husvägg som jag just nu minns

-55-
G. Bergström

Vår tecknare Göte Bergström har fört samman två huvudpersoner från vernissagen på Lunds konsthall förra lördagen. Vi återger också en tavla som han själv deltar med på utställningen. Den föreställer Lunds gasverk, en av stadens gamla arbetsplatser, och hänger i vanliga fall på Energiverkens kontor.

Lund i bilder

Trygve Emonds tavla "Husockupation, Kiliansgatan." Gå och se den på utställningen!

bäst: Britt Lundbohm-Reuter-svärd's "Bergströms brandgavel".

Så förträffligt med konstnärer som lär oss att upptäcka det in-

vanda och alldagliga!

gr

MEDVIND för Röda Kapellet

Blåsorkestern Röda Kapellet har haft årsmöte och ser tillbaka på ett aktivt och rätt framgångsrikt år. Vid åtminstone tre tillfällen har man uppmärksammats av en större mängd lundabor utanför de vanliga agitationssammanhangen: under Eislerdagarna i mars,

på Kulturnatten på programmet "Han som blev över" drog två fullsatta salonger och på nyårsnatten då tusenårsfirandet inleddes med glad pjäxdans på Märtenstorget. Stämningen har därtill varit god och besättningen har kompletterats på några viktiga punkter.

Den närmaste framtiden verkar också ljus. Ett läger ska ordnas, Limhamns socialdemokrater vill

lyssna på den poetiska kritiken av dem själva i "Han som blev över" och till kulturnatten förbereds ett stort uruppförande. Som vanligt önskar sej orkestern fler deltagare men har synpunkter på instrumentvalet.

Till styrelse omvaldes Elisabeth Iregren, Catta Jönsson och Gunnar Sandin. Birgit Stare fortsätter som huvuddirigent.

VECKOBLADET. Utges av Vpk Lund. Bredgatan 28, 222 21 LUND. T 046/13 82 13. Postgiro 1 74 59-9. Pren 100 kr per år. Ansv. utgivare: Monica Bondeson. Sättin. o lay-out: VB-red. på Tidsskriftsverkstan (Wallin & Dalholm) Fabriksg. 5. T.11 51 59 onsd. e. kl 18. Manus lämnas senast onsd. kl 17 på Bredg. 28. Eftertryck av text tillåtes om källan anges. Bilder är upphovsmannens egendom. Red. förbehåller sig rätten att korta insänt material. Tryck: ABFacktryck, Lund.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet.

NY ADRESS.....

Smålands (Kastanjeg 7).exp vard 12-15. fre inkrivning 11-17. Lör 19.30 teatergruppen Sfinx "La belle Comtesse", kärlekshistorien mellan Ebba Sparre och drottning Kristina. Pub 21-01 stödpub för Röda Korset.Sönd kl 16.00 extra-föreläsning av "La Belle Comtesse". 18.30 föredrag med bilder från julen i Prag Jan Selling och Astrid Hedin. Mån Insskrivning 11-17. Kl 18.00 nationsmöte alla välkomna.Tisd inskrivning 11-17. Feministcirkel 18.00 i Puben alla välkomna. Ons inskrivning 12-15. Torsd inskrivning 12-15. Bostads-exp 16-19. Rock-exp 18-20. Rock-pub 21-01 med "Dark Continent"

Kvarnbyskolan Seminarium lör 10/2 "Vänsterns väg" Gunnar Törner, Vellinge och Herman Schmid, Bona. Diskussion om vänsterns mål och väg. Anmälan senast 7/2 040/49 43 13 el. 046/13 70 06. Pris 50:- inkl mat och kaffe.

Känner du dig lurad? rådgivning av kommunens konsumentrådgivare som har öppet följande tider: Månd-onsd-fred 9 - 12,30, 13,30 - 16. Telefondid Må-On-Fr: 9 - 12. Tel. 15 59 50. Krister Palmkvist.

Mp-replik

om Klostergatan

Man måste skilja på bussar och busstar. Det som för Miljöpartiet är viktigast är att få bort regionalbussarna från Centrum och därmed från Klostergatan. Stadsbussarna däremot måste gå i centrum och på ett bra sätt komplettera regionaltrafiken. Den nya terminalen vid stationen bör då utgöra en gemensam knutpunkt för busstrafiken.

I överläggningarna med MLT har Miljöpartiet sagt nej till dubbelriktad regionalbusstrafik i Klostergatan. Antalet busstar skulle bli acceptabelt stort, ca 80 st/tim.

När terminalen är klar och linjesträckningarna för regionalbussarna klarats ut måste stadstrafiken anpassas vad gäller linjer och tidtabeller mm. Var stadsbussarna ska gå kan därför inte slutligt avgöras nu.

Anders Ebbeson
Miljöpartiet de Gröna

Pressgrannar

–Varenda liten hyacint går inte att skydda. Vi har rätt att tolka lagen på vårt sätt. Det är det fina med den.

Larry Andow(s), kommunalråd i Lund, i intervju om en utbyggnad av Lund österut, Kommunaktuellt 1990-01-25.

VB förgyller vardagen

Att VB fortsätter att förgylla en petimätars vardag med att börja det nya året, decenniet, ja millenniet med nr 48 1990 är väl inte ägnat att förvåna med tanke på standarden på korrekturet och ägnas lämpligen ett stilla småleende.

Men när hr sportredaktören i samma nummer är så illa bevandrad i sin stad att han inte vet att salig Strömbergsskolan gick i graven 1986, då är det dags för vän av ordning att ingripa. I samband med inläggningen av de nya fantastiska lokalerna 1986

Kultur ...

Forts från första sidan.

ha fått – tvärtom har det kommit motsägande besked därifrån.

Referenten tror inte att det beror på någon illvilja eller hämndlystnad (för ordförandens alltför stora aktivitet) från teaterchefens sida. Däremot är Ingvar Svensson en av de fegaste personer som han har träffat, och han vågar säkert inte stå för vissa saker som han har sagt och gjort.

Gunnar Sandin

Lundensiskt ghetto ...

Forts från sidan 2.

överleva genom att resa som gårdfarihandlare. Förutom den tunga säcken medfördes alltid en bönebok och skådeträdar.

Neuman låter läsaren vara med om sabbatsfirandet i en ortodox familj och han beskriver kärleksfullt sammanhållningen bland de fattiga immigranterna. Relationerna till svenskarna upplevdes som ganska justa. En episod gäller ett år då studentskrivningarna inföll på en lördag. De judiska skolpojkmarna slapp bryta sababten, men de

Värmbly till Lund

Lennart Värmbly från vpk Växjö deltar i kongressförberedande gruppens möte onsdagen den 7 februari kl 19.30 på vpk-lokalen. Vad planeras i Växjö? Vad gör vi i Lund? Alla medlemmar och sympatisörer är välkomna.

erhöll skolan som officiellt det namn den burit i generationer, nämligen SPYKEN.

Nu i nr 3 (50?) 1990 missar tecknaren Bergström fullständigt poängen genom att gravt felstava den gamle Pyrrhus (Pyrrhos), kung av Epirus 307-272. Eller är det jag som missat poängen? Pyrrhus, är det manne ett hus där det pyr, alltså ett eldfångt bygge som nye konsthallschefen överar? I så fall torde vitsen vara lite väl svår fångad.

I övrigt håller VB en betryggande hög standard på stavfel och märkliga avstavningar, den nya tekniken till trots.

B Wissner

FOTNOT: Pyrrhusseger. Dyrköpt framgång, efter förmodat uttalande av sagde kung efter det blodiga slaget mot romarna vid Herakleia 280 f Kr: "En sådan seger till och jag är förordad."

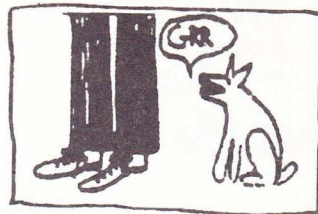
Hindra schaktmaskinerna

till Öresundsbron med icke-våld vill Aktion Stoppa Bron i Malmö. Är du beredd till detta bör du anmäla dej till Leif Persson, Ronnebygatan 5, 214 38 Malmö. Vi ses vid brofästet! lyder den kärva hälsningen från gruppen.

fick vackert invänta lördagskvällen och skrivandet inlästa i ett rum på Katte.

Från 1920-talet minskar den judiska befolkningen i Nöden. Andra generationen aklimatiserar sig och flyttar vidare ut i det svenska samhället.

Eks och Neumans böcker kompletterar varandra utmärkt. De belyser båda ett stycke tidig invandrarhistoria i Lund. Kanske något att begrunda, när vi idag diskuterar svensk flyktingpolitik.

Öppet brev till Mårten D

Ser i VB att du lämnar ditt uppdrag i gatu- och trafiknämnden.

Längsint som jag är vill jag citera ur en VB-insändare av sign "Undrande fotgängare" som publicerades under din och min gemensamma tid i redaktionen (nr 39/86).

"Varför har Lund landets fånigaste trafikljus? ... Skall man gå över en gata blir det inte grönt samtidigt med att korsande trafik får rött. Man förväntas som fotgängare stå som en fåne och vänta en hel omgång av korsningens program efter det att man tryckt på en fånig lite knapp ... Detta medför att man går mot rött och blir en trafikfara ... Stöder våra politiker verkligen detta? Är det exempelvis, vpk:s mening att vi i Lund skall ha trafiksignaler för att trafikingenjörerna skall veta att vi märker dem eller för att vi skall få en säkrare stad för barn, arbetare, pensionärer, cyklister och dubbelarbetande småbarnsföräldrar."

Du han sitta ett drygt år som trafikpolitiker i den nya makt-havande majoriteten. Men ännu i morse fick jag stå som en fåne vid Tomegapets trafikljus och vänta på en hel omgång av korsningens program.

Stödde du som politiker verkligen detta?

Grr

VPK IF. Lö 3.2 kl 15-17 träning i Lerbäcksskolan.
HANNAS FLÅKT. Sö 4.2 kl 17.30 rep på Palaestra.
RÖDA KAPELLET. Lö 3.2 kl 10.45-11 spel mot Öresundsbron på Knut den stores gata: Treffenberg, Gratis luft, Myrtia, Der rote Wedding, När jeg ser et rødt flag smælde. Sö 4.2 kl 18.45 rep på Kapellsalen: Cirkus, Jenny, Money, Money mm.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes bl a av Rune Liljekvist och Gunnar Sandin.

Kontaktredaktör för nästa nummer Gunnar Sandin, tel 135899.